

Arrest

nr. 176 867 van 25 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL /oco advocaat S. RONSE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 15 juli 2015 België is binnengekomen, diende op 16 juli 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 18 april 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 19 april 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 16/07/2015
Overdracht CGVS: 04/12/2015*

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 3 februari van 14u01 tot 17u43, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Sarah Ronse, was aanwezig gedurende het hele gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Qoryooley in het gelijknamige district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle. U verklaart te behoren tot de minderheidsclan Boon, subclan Tumaal.

U verklaart dat uw man op 10 april 2015 ontvoerd is door Al Shabaab aangezien hij beschuldigd werd met de overheid samen te werken. U weet tot vandaag de dag niet of hij nog leeft. Nadien hebben ze ook u opgesloten omdat u niet aangaf waar uw man was: u werd gedurende verschillende dagen mishandeld maar kon op een dag ontsnappen rond de tijd van het gebed. Tijdens uw vlucht kwam u een familie veehouders tegen: zij hebben uw familie gecontacteerd. Met de hulp van twee ooms verliet u het land.

Op 15 juni 2016 vertrok u uit Somalië. U reisde met de auto naar Ethiopië en nam ongeveer drie weken later het vliegtuig naar België waar u aankwam op 15 juli 2015. U vroeg asiel aan op 16 juli 2015. U beschikt niet over enige documenten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (gehoorverslag CGVS, p 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielerprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielerrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielerzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld.

Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu kan alleen maar worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Qoryooley, gelegen in het gelijknamige district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle. Uw verklaringen over uw directe leefomgeving zijn niet alleen zeer beknopt maar ook onvolledig, niet doorleefd en tegenstrijdig met objectieve informatie over uw regio. Er kan echter verwacht worden dat u op zeer elementaire vragen die van groot belang zijn in Somalië een (correct) antwoord kan geven.

Eerst en vooral maakt u niet aannemelijk tot de Tumaal clan te behoren. Wanneer u gevraagd wordt om meer te vertellen over de Boon en de Tumaal, zijn uw verklaringen zeer beperkt en tegenstrijdig met informatie waar het CGVS over beschikt (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). U noemt verschillende subclans van de Boon (CGVS gehoorverslag, p 4), waarvan er een aantal niet correct zijn. Bovendien noemt u niet eens de belangrijkste subgroepen namelijk de Madhiban en de Yihir. Wanneer

u gevraagd wordt of Boon een familieclan is of niet, antwoordt u eerst bevestigend en nadien ontkennend (CGVS gehoorverslag, p 7). Zulke tegenstrijdigheid ondermijnt verder uw bewering dat u tot de Tumaal clan zou behoren: Boon is geen clan maar een verzamelnaam voor verschillende beroepsgroepen. Het feit dat u weet welke beroepen de Tumaal voornamelijk uitoefenen (CGVS gehoorverslag, p 4), doet niets af aan bovenstaande bevindingen. Daarnaast zegt u dat de Tumaal onderdrukt worden maar vertelt u slechts in het algemeen op welke manier dat gebeurt. Qua persoonlijke onderdrukking geeft u enkele vage en niet doorleefde voorbeelden hoewel u zegt dat u dag in dag uit werd gediscrimineerd (CGVS gehoorverslag, p 5-7).

Ten tweede vertoont uw geografische kennis van Qoryooley ernstige gebreken: wanneer u wordt gevraagd om alles te vertellen over Qoryooley, omzeilt u de vraag op verschillende manieren waarna u erg beperkt blijft met het feit dat Qoryooley bekend staat om wat er geoogst wordt op de akkers en welke hoofwijken er zijn. Wanneer u dan opnieuw wordt gevraagd wat u nog meer kan vertellen over Qoryooley, zegt u dat het aan het Commissariaat is om vragen te stellen (CGVS gehoorverslag, p 13-14). Er kan echter van u verwacht worden dat u meewerkt en meer kan vertellen over de stad waar u beweert uw hele leven gewoond te hebben: uw verklaringen zijn derhalve geenszins doorleefd en geloofwaardig. Bij het tonen van foto's van een dam in Qoryooley (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), merkt u in het algemeen op dat het twee bruggen zijn met daartussen een sluis en een rivier. Wanneer er u wordt gevraagd of u die ooit zelf hebt gezien, houdt u vol dat het twee bruggen zijn en dat die foto's overal genomen kunnen zijn. Ook weet u niet of deze sluis ooit hersteld is geweest (CGVS gehoorverslag, p 14-15). Dit alles getuigt van het feit dat u de sluis nooit eerder hebt gezien.

Voorts kent u Kuuley Gaalle niet, een wijk die vlak naast Wadajir ligt, de wijk waarin u beweert uw hele leven gewoond te hebben (CGVS p 10 en 15, zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Initieel in het gehoor zegt u dat Wadajir ten zuiden ligt van de grote weg die door Qoryooley gaat, maar nadien beweert u dat die dwars door Wadajir loopt (CGVS gehoorverslag, p 15-16 en 17-18). Met betrekking tot de omgeving van Qoryooley (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), blijft u heel vaag en ontwijkt u de vragen. Bovendien zegt u dat de stad Baraawe ten noorden van Qoryooley ligt terwijl deze in het zuiden ligt. Het feit dat u enkel de grootste dorpen rond Qoryooley noemt, doet aan bovenstaande bevindingen niets af: integendeel, het komt heel ingestudeerd over (CGVS gehoorverslag, p 16).

Ten derde is uw kennis over de politieke en sociale omstandigheden in Qoryooley vaag of tegenstrijdig met informatie waarover het CGVS beschikt (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

U zegt dat de overheid aan de macht was in Qoryooley op het moment van uw vertrek, maar sinds wanneer weet u niet, u hebt geen idee. Het enige wat u zegt is "al een tijd" (CGVS gehoorverslag, p 18). Wanneer u gevraagd wordt wie daarvoor aan de macht was, noemt u namen van mannen die benoemd zijn door de regering en van mannen uit bepaalde clans. Over het algemeen blijft u zeer vaag. Wanneer de vraag naar de machtsituatie op verschillende andere manieren wordt gesteld, vermeldt u niet één keer de groepering Al Shabaab. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u "het is maar hoe je de vraag stelde". Verder zegt u eerst dat Al Shabaab aan de macht is geweest van 2008 tot het einde van de derde maand van 2014; nadien beweert u dat Al Shabaab vóór 2014 uw hele leven aan de macht is geweest in Qoryooley. Het is bovendien zeer opmerkelijk hoe u eerst geen idee had over hoe lang de overheid al aan de macht was in Qoryooley op het moment van uw vertrek, terwijl u nadien opeens specifieke jaartallen vermeldt. Ook uw verklaringen blijven zeer vaag over wat er gebeurde op het moment dat Al Shabaab de macht verloor (CGVS gehoorverslag, p 19-20). Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de overheid aan de macht was in Qoryooley vóór 2007. Op de vraag of u Indha Adde kent, zegt u dat hij 14-15 jaar de macht heeft gehad in heel Lower Shabelle. Wanneer u meermaals wordt gevraagd of en wanneer hij of zijn troepen in Qoryooley zijn geweest, zegt u dat zij gedurende dezelfde periode in Qoryooley waren. U vermeldt echter niet dat een militie trouw aan Indha Adde de macht heeft gehad in Qoryooley in 2007, terwijl u beweert daar uw hele leven gewoond te hebben (CGVS gehoorverslag, p 24).

Tenslotte verandert het feit dat u op enkele algemene vragen (vaag) over Somalië kan antwoorden, niets aan bovenstaande bevindingen (CGVS gehoorverslag, p 25-25). Daarbij dragen enkele tegenstrijdige verklaringen over uw persoonlijke situatie en uw vluchtrelaas niet bij tot uw algemene geloofwaardigheid (CGVS gehoorverslag, p 12 en 22-23).

Zo werd u met betrekking tot uw huwelijk tweemaal gevraagd wanneer u getrouwd was: tweemaal antwoordt u in het jaar 2000, terwijl u op de Dienst Vreemdelingenzaken zei dat het in 2012 was (CGVS gehoorverslag p 12 en vragenlijst van het Commissariaat bij de Dienst Vreemdelingenzaken). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u dat u in fout was, dat het inderdaad 2012 is. Nadien geeft u opnieuw een verkeerde datum, die u snel aanpast (CGVS gehoorverslag p 13).

Iets verder in het gehoor, in uw vluchtrelaas, zegt u dat u bent ontvoerd door Al Shabaab omdat uw echtgenoot ervan werd verdacht voor de overheid te werken.

Als u wordt gevraagd waarom Al Shabaab hem daarvan verdacht, antwoordt u dat "Al Shabaab het wel kan", "ze doen wat ze ook maar willen" (CGVS gehoorverslag p 23). Daarnaast zijn uw verklaringen over wat er zowel met hem als met u zou zijn gebeurd, noch doorleefd noch gedetailleerd, en op meerdere vlakken tegenstrijdig met wat u op de Dienst Vreemdelingenzaken hebt gezegd (CGVS gehoorverslag p 21-24 en vragenlijst van het Commissariaat bij de Dienst Vreemdelingenzaken).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Qoryooley in de provincie Lower Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u vóór uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd in het begin van het gehoor op de zetel van het CGVS op 3 februari 2016 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit. Er werd duidelijk gezegd dat het aan u is om het CGVS ervan te overtuigen dat u uit Somalië komt. In de loop van het gehoor werd u ermee geconfronteerd dat u niet aannemelijk maakt dat u uit Somalië komt en dat het belangrijk is dat u de waarheid spreekt (CGVS gehoorverslag, p 2 en 20). U zegt dan dat u uw best doet en de waarheid spreekt (CGVS gehoorverslag, p 20-21). Nadien wordt u hier nogmaals op aangesproken: u krijgt nog een kans om alles wat u weet over Qoryooley te vertellen en opnieuw zegt u dat het aan het Commissariaat is om vragen te stellen. Hetgeen u daarna opsomt, verandert niets aan bovenstaande bevindingen (CGVS gehoorverslag, p 26). Wanneer u nogmaals geconfronteerd wordt, begint u de districten van Lower Shabelle op te noemen, al tellend. Dit komt heel ingestudeerd over (CGVS gehoorverslag, p 27). Na de tweede pauze krijgt u, op vraag van uw advocaat, nog een laatste kans om het Commissariaat te overtuigen dat u uit Qoryooley komt: opeens weet u veel meer (CGVS gehoorverslag, p 28), maar herhaalt u ook zaken die u daarvoor in het gehoor al gezegd had (CGVS gehoorverslag, p 13-17 en 26). Dit komt niet geloofwaardig over, des te meer omdat u verschillende kansen hebt gekregen doorheen het hele gehoor om meer te vertellen over de stad waarin u beweert uw hele leven te hebben gewoond (CGVS gehoorverslag p 13-14, 26 en 28).

Er werd voorts benadrukt dat een eventueel verblijf buiten Somalië niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u dit meedeelt om uw nood aan bescherming correct te kunnen beoordelen. Er werd ook opgemerkt dat indien u dit niet doet, u uw nood aan bescherming niet aannemelijk maakt. U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de huisvesting van de vreemdelingen, de schending van art. 1 A (2) van de internationale conventie op het statuut van de vluchtelingen van 28.07.1951, goedgekeurd door de wet van 26.06.1953 en de schending van art. 1(2) van het Protocol op het statuut van de

vluchtelingen van 31.01.1967, goedgekeurd door de wet van 27.02.1967, schending van het redelijkheid-en zorgvuldigheidsbeginsel, schending van de motiveringsplicht ;"

Verzoekster voert vooreerst aan dat zij dient te worden erkend als vluchteling. In ondergeschikte orde vraagt zij de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

- Wat de toekenning van de vluchtelingenstatus betreft, is verzoekster *in limine litis* van mening dat in de besteden beslissing ten onrechte haar Somalische nationaliteit en feitelijke herkomst in vraag wordt gesteld. Daarna citeert zij artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en gaat in op de gegrondheid van haar asielerzoek.

In limine litis benadrukt verzoekster dat zij heel wat verklaringen heeft afgelegd omtrent haar directe leefwereld en dat bij de beoordeling van deze verklaringen moet rekening worden gehouden met haar profiel, conform artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen. Dit werd in eerdere rechtspraak van de Raad bevestigd. Bij de beoordeling van haar antwoorden moet dan ook worden rekening worden gehouden met het feit dat zij ongeschoold is, dat haar leven zich voornamelijk thuis afspeelde of op de markt waar zij haar moeder vergezelde.

Wat haar verklaringen over de Tumaal clan en de gebrekkige kennis van de clanstructuur betreft, betoogt verzoekster dat zij, gelet op haar profiel, blijk gegeven heeft van een voldoende kennis omtrent de lokale clanstructuur. Zij verwijst naar haar verklaringen dat zij in staat is haar eigen clanlijn te citeren (zie CGVS-gehoorverslag p. 4); dat zij bovendien spontaan kon vertellen welke clans in het district Qoryooley gehuisvest zijn, dat zij kon antwoorden op de vragen die werden gesteld over de lokale subclans, dat zij kon verwijzen naar de conflicten tussen enerzijds Biyamaal en Habr Gidir en anderzijds de conflicten tussen Digil en Habr Gidir (zie CGVS-gehoorverslag p. 8). Verzoekster stelt dat de bij het verzoekschrift gevoegde informatie bevestigt dat haar verklaringen accuraat zijn (verzoekschrift, stukken 2 tot 4).

De Commissaris-generaal verwijt verzoekster dat zij onder meer enkele foutieve (sub)clans zou hebben vermeld van de Boon of vergeten te vermelden en dat zij niet zou weten dat Boon een verzamelnaam zou zijn. Zij is van mening hieruit ten onrechte wordt afgeleid dat verzoekster niet tot de Tumaal zou behoren en heeft naar haar vermogen geprobeerd zo goed mogelijk te antwoorden op de gestelde vraag. Hierbij benadrukt verzoekster dat het bijgevoegd advies van het BCHV van 9 oktober 2009 bevestigt dat te veel kennis omtrent de clanstructuur wordt verwacht (verzoekschrift, stuk 5).

De Commissaris-generaal verwijt verzoekster dat zij niet de belangrijkste subgroepen van de clan Boon zou hebben vermeld, zoals onder meer Yihir, terwijl zij wel degelijk Yihir heeft genoemd, maar dit werd foutief genoteerd als Yirer. Zij vernoemde onder meer Tumaal, Mitgan en Yirer (uit de vraagstelling zelf blijkt dat verzoekster wel degelijk Yirer heeft genoemd; zo luidt de vraag "*u hebt daarstraks Tumaal, Mitgan en Yirer genoemd*" (zie CGVS-gehoorverslag p. 7).

De Commissaris-generaal stelt dat verzoekster bovendien niet wist dat "*Boon*" een verzamelnaam is, terwijl zij herhaaldelijk verwijst naar het begrip "*verzamelnaam*" wanneer zij over Boon spreekt (zie CGVS-gehoorverslag p. 7), zodat verzoekster meermaals bevestigt dat het gaat om een "*verzamelnaam*" waaronder verschillende stammen vallen.

Eventuele lacunes in de kennis van de opdeling binnen de Boon zijn bijgevolg niet dienend om aan de clanherkomst te twifelen, gelet de door Professor Abbink aangehaalde vaststelling dat 90% van de Somali helemaal geen kennis heeft van de clanstructuur in Somalië.

Gevraagd om te vertellen over de bijzonderheden van de Tumaal, heeft verzoekster spontaan geantwoord over de diverse beroepen en praktijken binnen de Tumaal (zie CGVS-gehoorverslag p. 4-5). De Commissaris-generaal erkent dat zij inderdaad wist welke beroepen de Tumaal specifiek uitoefenen. Zij heeft eveneens uitgelegd dat zij het slachtoffer was van de discriminatie en sociale uitsluiting net zoals algemeen het geval was bij de Tumaal en beschreef de dagelijkse problemen aan de hand van concrete voorbeelden (zie CGVS-gehoorverslag p. 6-7). Zij bevestigde dat er niet mocht gehuwd worden met andere clans (zie CGVS-gehoorverslag p. 5) en vermeldde enkele concrete incidenten waarbij zij enkel omwille van haar herkomst werd enkele keren het slachtoffer werd van seksuele intimidatie en fysieke mishandeling door de clans met meer macht (zie CGVS-gehoorverslag p. 5-6).

De bovenvermelde antwoorden geven een duidelijk beeld van de omstandigheden waarin verzoekster opgroeide en de moeilijkheden die zij daarbij heeft ondervonden. Recente bronnen bevestigen dat de door verzoekster geciteerde problemen van seksueel geweld nog steeds zeer actueel zijn en dat hiervoor geen bescherming bestaat (verzoekschrift, stuk 6). Ook de beschrijving over de systematische afpersing en diefstal van eigendom, de discriminatie strookt met de realiteit, zoals blijkt uit de bijgevoegde rapporten (verzoekschrift, stuk 7).

De publicatie van UNHCR van januari 2014 *"International Protection Considerations with Regard to people fleeing Southern en Central Somalia"* bevestigt nogmaals bovenvermelde conclusies (verzoekschrift, stuk 8). Ook het Home Office rapport bevestigt dat de Tumal, als minderheidsgroep, gemarginaliseerd worden en het slachtoffer zijn van racisme en discriminatie en hiervoor geen bescherming krijgen (verzoekschrift, stuk 9), net als de publicatie van het Documentatiecentrum voor de Vluchtelingen van 5 februari 2010 (verzoekschrift, stuk 10).

- Wat de gebrekkige geografische kennis van de stad Qoryooley betreft, betoogt verzoekster dat bij deze afgelegde verklaringen opnieuw voor ogen dient te worden gehouden dat zij nooit naar school is gegaan, haar tijd vooral doorbracht in huis of op de markt om boodschappen te doen.

Verzoekster preciseerde onder meer:

- dat de stad 4 wijken telt: Hodan, Halane, Wadajir en Buulo Siidow (zie CGVS-gehoorverslag p. 14)
Zij verklaarde dat Hodan en Halane het dichtst liggen bij Wadajir en dat Halane het dichtste bij haar eigen wijk lag (zie CGVS-gehoorverslag p. 15)
- dat zij naar de moskee Arabta ging (zie gehoorverslag p. 17)
- dat er een ziekenhuis was: Libaanta Qoryooley (zie CGVS-gehoorverslag p. 15)
- dat er verschillende scholen waren: een hogeschool van de overheid, Jale Mohammed Siyaad, 2 privéscholen en 2 andere scholen van de overheid Mansur (die is er nu niet meer) en Umu Ayman (zie CGVS-gehoorverslag p. 17)
- dat er verschillende markten waren in Qoryooley: de markt Wadajir (zie CGVS-gehoorverslag p. 10), de markt Bacadlaha (zie CGVS-gehoorverslag p. 17) en de oude markt Nabad die nu niet meer bestaan (zie CGVS-gehoorverslag p. 26) en de Tumalaha markt (zie CGVS-gehoorverslag p. 28).

Gevraagd naar zeer praktische kennis, zoals de kostprijs van bloem en suiker op de markt, kon verzoekster antwoorden (zie CGVS-gehoorverslag p. 11).

Verzoekster gaat verder met het opsommen van verklaringen:

- Qoryooley heeft in 2011 geleden onder de hongersnood die tevens heel Somalië teisterde (zie CGVS-gehoorverslag p. 25)
- er worden 2 talen gesproken in Qoryooley: Maay en Mahaatiri (zie CGVS-gehoorverslag p. 25)
- Verzoekster kon preciseren dat May werd gesproken door de clan Jareer en Digil.
- er was een cinema (zie CGVS-gehoorverslag p. 26)
- er 2 zijn bedrijven: Nation (elektriciteit) en Hormuud (telecommunicatie) (zie CGVS-gehoorverslag p. 26)
- er zijn diverse hotels: Liban, Alan, Dugulo (zie CGVS-gehoorverslag p. 26)
- er bestaat een waterbekken (zie CGVS-gehoorverslag p. 26)

Op het einde van het CGVS-interview heeft verzoekster nog bijkomende informatie gegeven (zie CGVS-gehoorverslag p. 28).

Uit voorgaande blijkt dat verzoekster wel degelijk beschikt over een aanzienlijke kennis over de stad Qoryooley. Het administratief dossier van verweerster bevat geen informatie over de aangehaalde bijzonderheden in Qoryooley en geen informatie die haar verklaringen tegenspreken. Verzoekster, van zeer eenvoudige komaf, heeft geprobeerd zoveel mogelijk informatie omtrent de stad Qoryooley te verschaffen.

De Commissaris-generaal beperkt zich tot het opwerpen van een enkele opmerkingen, waarbij echter het grootste gedeelte van de door verzoekster verschaft gedetailleerde antwoorden niet wordt betwist. Zo verwijst de bestreden beslissing naar het feit dat verzoekster een zwart-wit foto van een dam niet zou hebben herkend. Uit haar verklaringen blijkt duidelijk dat de foto's verzoekster direct doen herinneren aan de aanwezigheid van 2 bruggen met daartussen een sluis in Qoryooley. Het administratief dossier bevat opnieuw geen elementen om deze kennis van verzoekster te ontkrachten. Zij was hierin zeer overtuigd, enkel merkte zij op dat de zwart-witfoto niet heel duidelijk was. Daarom zei verzoekster dat deze foto overal zou kunnen zijn genomen.

Het gaat immers om een heel gewone sluis die zich op ongeveer 15 minuten wandelen van haar huis bevond, en zij is niet heel vaak naar deze plaats gegaan. Dit kan eveneens verklaren waarom zij geen kennis had van een eventuele herstelling.

Wat het verwijt betreft dat verzoekster niet heeft kunnen antwoorden op de vraag over Kuuley Gaale, stelt zij dat er vermoedelijk wegens een foutieve uitspraak een misverstand is geweest. Indien tijdens het CGVS-interview zou bevestigd zijn dat het om een wijk ging, zou verzoekster de naam zeker hebben begrepen en had verzoekster zeker kunnen preciseren wat er zich bevond.

Wat de situering door verzoekster van de grote weg door Qoryooley betreft, heeft zij in eerste instantie correct gezegd dat deze weg dwars door Qoryooley loopt en de wijk Wadajir ten zuiden van de weg ligt. Gevraagd welke weg verzoekster volgde als zij van thuis naar de markt ging, heeft zij hierbij 2 grote wegen vernoemd en hierbij is vervolgens verwarring ontstaan (zie CGVS-gehoorverslag p. 15-16 en p. 17-18). Verzoekster vertelde dat zij de weg, dit is eigenlijk een aarden weg, tussen de huisjes volgde, tussen de wijken en hierbij de bakadlamarkt tegenkwam en de opslagruimtes. Zij legde verder uit dat dat als je verder liep, dat je uitkwam op de weg naar Mogadshu die inderdaad dwars door het centrum van Qoryooley loopt (Wadajir wijk ligt ten zuiden van deze weg).

Gevraagd om steden of dorpen in de buurt van Qoryooley te vernoemen, heeft verzoekster getracht zo goed mogelijk te antwoorden en zij heeft diverse dorpen genoemd (zie CGVS-gehoorverslag p. 16). Hierbij moet nogmaals worden vermeld dat dit een kennisvraag betreft die niet de directe leefwereld van verzoekster betreft aangezien zij nooit buiten Qoryooley is geweest. Dit verklaart ook waarom verzoekster vooral grotere dorpen heeft vernoemd. Eventuele onnauwkeurigheden of onjuistheden betreffende de ligging kunnen eveneens niet als doorslaggevend worden beschouwd, nu verzoekster nooit zelf in de andere dorpen is geweest. Tevens is verzoekster niet gewoon van de noties noord/zuid te gebruiken, zodat de verkeerde situering van Barawe niet voldoende zijn om de rest van haar feitelijke kennis omtrent Qoryooley zonder meer niet in rekening te brengen.

- Wat haar kennis over de politieke en sociale omstandigheden in Qoryooley betreft, is verzoekster van mening dat haar verklaringen niet vaag of tegenstrijdig zijn met de objectieve informatie. Zij heeft ook een aantal namen gegeven van personen die aan de macht waren in Qoryooley: zo onder meer Mohamed Haji Osman (bijnaam Shokshiko), de huidige bestuurder van Qoryooley District (verzoekschrift, stukken 11-12). Zij noemde ook andere namen en nergens blijkt dat deze gegevens niet correct zouden zijn. Ook heeft zijn gesproken over de periode waarin Al Shabaab aan de macht was in Qoryooley.

Gelet op de vele conflicten die de regio hebben geteisterd, is de vraag naar de heersende macht geen evidente vraag. Uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat verzoekster de vage vraagstelling niet onmiddellijk begreep en daarom niet onmiddellijk heeft gesproken over Al Shabaab. Verzoekster vermeldde immers Al Shabaab reeds in het eerste verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Eenmaal zij had begrepen dat de Commissaris-generaal vroeg naar de machtsperiode van Al Shabaab, heeft zij na enige moeite gepreciseerd dat Al Shabaab van 2008 tot de derde maand van 2014 de macht over Qoryooley had (verzoekschrift, stuk 13).

Zij kon dus na enige tijd nadenken toch deze precieze jaartallen geven (indien zij deze niet had gegeven, had de Commissaris-generaal zeker gemotiveerd dat het zeer vreemd was dat verzoekster deze periode niet kon benoemen). Verzoekster kon eveneens preciseren dat Al Shabaab door de overheid werd verdreven en hierbij werd geholpen door buitenlandse troepen (zie CGVS-gehoorverslag p. 20). Ook deze verklaring kan worden ondersteund door objectieve bronnen: in deze bronnen wordt gewezen dat de Somalische troepen werden bijgestaan door AMISOM, de vredesmacht van de Afrikaanse Unie (verzoekschrift, stuk 13).

Verzoekster is tijdens de bevrijding ondergedoken, zodat haar niet kan verweten worden dat zij geen verdere details over de verdrijving van Al Shabaab kan geven. Zij kon evenwel preciseren dat Al Shabaab zich in bebost gebied terug had getrokken, doch dat zij evenwel problemen (o.a. ontvoeringen) blijven veroorzaken waardoor er nog steeds incidenten zijn met de overheid (zie CGVS-gehoorverslag p. 20; verzoekschrift, stukken 13-14).

Verzoekster heeft eveneens verklaringen afgelegd over de politieke situatie voor de komst van Al Shabaab.

Zij wist te vertellen dat destijds de krijgsheren de macht hadden en dat Indha Adde de macht had voor heel Lower Shabelle voor een periode van 14/15 jaar vanaf het begin van de jaren '90 (zie CGVS-gehoorverslag p. 24 e.v.). Verzoekster bevestigde dat zijn troepen op dat moment ook in Qoryooley aanwezig waren. De situering van deze periode komt ongeveer overeen met de stelling dat rond 2007 milities van Indha Adde in Qoryooley aanwezig waren.

Gelet op het profiel van verzoekster dient te worden besloten dat de kennis van verzoekster hierover voldoende is.

Uit voorgaande blijkt dat verzoekster, rekening houdend met haar profiel, voldoende kennis heeft getoond omtrent de stad Qoryooley en omtrent Somalië in het algemeen, zodat ten onrechte werd getwijfeld aan de herkomst van verzoekster.

Bijgevolg dient een eventuele vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de nodige nationale bescherming ten opzichte van Somalië worden beoordeeld.

- Teneinde haar verklaringen verder te ondersteunen heeft verzoekster documenten uit Somalië bekomen via haar familie.

Zij is in het bezit van een bewijs van haar huwelijk en een bewijs van identiteit, die haar familie recent voor haar heeft opgevraagd bij de autoriteiten van Mogadishu (stuk 15-16). Bij huidig verzoekschrift wordt een kopie van de bekomen documenten gevoegd, aangezien deze nog per post onderweg zijn. Zij voegt het tracking rapport van DHL toe (stuk 15). De originele stukken zullen nadien bij het dossier gevoegd worden.

- Bij de beoordeling van het asielverzoek dienen ook volgende elementen in rekening te worden gebracht: de problemen met Al Shabaab, het behoren tot een sociale groep van vrouwen behorende tot een minderheidsclan en de reeds ondergane vervolging.

Verzoekster heeft haar land van herkomst ontvlucht aangezien zij ernstige problemen heeft gehad met Al Shabaab die hun oorsprong vinden in het feit dat haar echtgenoot in april 2015 door Al Shabaab was opgepakt en meegenomen. Hij werd beschuldigd van samenwerking met de overheid en werd 5 dagen vastgehouden. Hij keerde nadien naar huis en was zeer angstig. Enkele dagen later werd haar echtgenoot opnieuw meegenomen en sindsdien heeft zij niets meer van hem vernomen. Op 2 mei 2015 werd ook verzoekster door Al Shabaab gearresteerd in Qoryooley en ze werd overgebracht naar Tuwarre. Zij werd er 18 dagen vastgehouden en werd ondervraagd over de activiteiten van haar echtgenoot. Op dat moment brak er een conflict uit met de overheid en verzoekster kon hierdoor tijdens het gebed ontsnappen. Verzoekster vreest dat zij bij terugkeer opnieuw door Al Shabaab zal worden geïdoleerd. Zoals eerder werd gemotiveerd, werd Al Shabaab in maart 2014 uit Qoryooley verdreven, doch bleef er wel voor problemen zorgen. Vaak waren burgers hiervan het slachtoffer. Al Shabaab probeert via willekeurig geweld en ontvoering een klimaat van angst te creëren. Verzoekster vreest dat zij omwille van de vlucht van haar man opnieuw door Al Shabaab zal worden geïdoleerd. Zij vreest dat zij bij een eventuele terugkeer nog meer in de aandacht van Al Shabaab zal vallen. Er dient hierbij te worden gewezen op het algemeen ambtsbericht van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken van december 2014 dat dit bevestigt (verzoekschrift, stuk 4)

Zoals reeds hierboven werd uiteengezet, maakt verzoekster deel van een zeer bijzonder kwetsbare groep, zij is een vrouw behorende tot een minderheidsclan, de Tumaal. Met de verwijzing naar het begrip "*sociale groep*" in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en de opmerking dat zij reeds in het verleden het slachtoffer werd van vervolgingsdaden omwille van het behoren tot de bovenvermelde sociale groep, herhaalt zij dat: zij werd tot tweemaal toe seksueel benaderd en geslagen, leefde geïsoleerd, en het slachtoffer werd van diefstal van persoonlijke zaken door personen van de meerderheidsclans, louter en alleen omwille van de gemarginaliseerde positie van verzoekster als Tumaal vrouw.

Zij vraagt dan ook de toepassing van artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet dat zij citeert. Dat het *in casu* bijgevolg aan de Commissaris-generaal is om aan te tonen dat dergelijke vervolgingen zich in de toekomst niet meer zullen voordoen en verwijst naar rechtspraak van de Raad en de asielkwalificatierichtlijn. Bovendien moet een asielzoeker ook geen uitsluitend of waterdicht bewijs leveren van de vervolging die hij vreest in de toekomst (of van de vervolgingsfeiten in het verleden).

Volgens de UNHCR is het niveau van bewijs dat dient gehaald te worden de "*redelijke mogelijkheid*" dat de vervolging zich zal voordoen waarbij dient rekening gehouden te worden met feitelijke overwegingen, zijnde de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker alsook de situatie in het land van herkomst. Wat betreft de persoonlijke omstandigheden stelt UNHCR dat dient rekening gehouden te worden met de achtergrond, ervaringen, persoonlijkheid en elke andere factor die hem of haar aan vervolging kan blootstellen. Meer in het bijzonder wordt gewezen op het feit dat vervolgingsfeiten die men in het verleden reeds heeft meegemaakt zwaar wegen ten voordele van een positieve inschatting van het toekomstig risico.

- In ondergeschikte orde: Ingeval zou worden geoordeeld dat de status van vluchteling niet zou kunnen worden toegekend, *quod non*, komt verzoekster in aanmerking voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.
- Wat de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet betreft, stelt verzoekster dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Zij verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie (HvJ 30 januari 2014, Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39). Zij verwijst naar de landeninformatie in het administratief dossier dat er regelmatig geweld is tussen de Somalische troepen, de AMISOM-vredestroepen en Al Shabaab en dat de regio wordt geteisterd door gewapend geweld tussen clans. Het feit dat burgers het slachtoffer zijn van het conflict wordt bevestigd door het UNHCR, EASO en het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland (verzoekschrift, stukken 8, 17-19).
- In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Met verwijzing naar artikel 3 van het EVRM, rechtspraak van het EHRM (EHRM 21 januari 2011, M.S.S. / België en Griekenland, nr. 30696/09) en van de Raad, herhaalt verzoekster dat zij in haar regio behoort tot een minderheidsclan die gelet op de specifieke staatsstructuur in Somalië een zeer kwetsbare positie inneemt. Zij herneemt hierbij hetgeen zij hierboven reeds heeft uiteengezet en citeert uit een rapport van Minority Group International en U.S. Department of State (verzoekschrift, stukken 20 en 21). Zij vraagt ook om rekening te houden met de veilige toegankelijkheid van de regio van herkomst en ziet dit bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State en artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Zij stelt vast dat de Commissaris-generaal de veilige toegankelijkheid van Qoryooley niet heeft onderzocht en dienaangaande geen enkele informatie heeft aangebracht. Dienaangaande moet worden rekening gehouden dat verzoeker via de internationale luchthaven van Mogadishu zal dienen te reizen. Gelet op de grote aanwezigheid van Westerlingen op de luchthaven, vormt deze luchthaven een uiterst belangrijk doelwit voor extremisten zoals Al Shabaab. Verzoekster verwijst ten exemplatieve titel naar enkele aanslagen die door Al Shabaab werden opgeëist (verzoekschrift, stukken 22-23). Voor verzoekster die via de internationale luchthaven van Mogadishu terugkeert, is het bovendien niet mogelijk om deze luchthaven te verlaten zonder door de stad Mogadishu te reizen. Zij loopt louter door haar aanwezigheid in Mogadishu het risico slachtoffer te worden van willekeurig geweld in die stad. Verzoeker verwijst naar het zeer grote aantal aanslagen dat in Mogadishu wordt uitgevoerd en op het feit dat terugkeerders een bijkomend risico lopen (verzoekschrift, stuk 23). Verzoekster vreest dat zij als terugkeerder ook bij een terugkeer naar haar eigen regio een gegronde vrees heeft gelet op de aanwezigheid van Al Shabaab in haar regio en herneemt hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet. Zij herhaalt voor het overige naar hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet over haar kwetsbare positie, gelet op het behoren tot een minderheidsstam in haar regio. Ingeval verzoekster niet zou in aanmerking komen voor het vluchtelingenstatuut, *quod non*, dan dient zij zeker voor de subsidiaire bescherming in aanmerking te komen.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken bij het verzoekschrift:

- "Anfragebeantwortung zu Somalia: Informationen zur Region Lower Shabelle und zur Stadt Qoroooley (Kontrolle, Clans, Regenzeit) [a-9089-2 (9098)]" van ACCORD van 19 maart 2015 van ecoi.net (stuk 2)
- Wikipediapagina over de Hawiyeclan van en.wikipedia.org (stuk 3)
- Rapport aan de Veiligheidsraad van de VN betreffende Somalië van 25 september 2014 (stuk 4)
- Advies van UNHCR (in het kader van een asielaanvraag) van 9 oktober 2009, met vermelding van de studie van Professor Abbink (stuk 5)
- Rapport "No One Cries for Them: The Predicament Facing Somalia's Minority Women" van Minority Rights Group International and IIDA van 2015 (stuk 6)

- "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Somalia" van 5 mei 2010 (stuk 7)
- UNHCR's "International Protection Considerations with Regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 (stuk 8)
- Rapport "Country Information and Guidance. South and Central Somalia: Majority clans and minority groups." Van Home Office van maart 2015 (stuk 9)
- Publicatie "Information on the treatment of people from the Tumul clan" van Refugee Documentation Centre (Ireland) van 5 februari 2010 (stuk 10)
- Artikel "Somalia: Intense clashes breaks out on Qoryoley" van 16 juli 2014 van silentwarjournal.worldpress.com (stuk 11)
- Artikel "Somalia: Qoryoley rebuilds bridge destroyed by Al Shabaab" van 3 september 2015 van allafrica.com (stuk 12)
- Artikel "Ethiopia: Somali National Army and Amisom Capture Qoryoley" van 24 maart 2014 van allafrica.com (stuk 13)
- Artikel "Somalia: Qoryoley Residents Uncertain About Fate of 20 Traders Abducted By Al-Shabaab" van 19 juni 2014 van allafrica.com (stuk 14)
- Huwelijksattest met tracking rapport zending DHL verzonden op 14 mei 2016 vanuit Mogadishu (stuk 15)
- Attest identiteitsbevestiging uitgegeven op 08 mei 2016 (stuk 16)
- Rapport "Somalia. Security Situation." van EASO van februari 2016 (stuk 17)
- Reisadvies Somalië van rijksoverheid.nl (stuk 18)
- Algemeen ambtsbericht Somalië van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland van 30 maart 2016 (stuk 19)
- Rapport "Country Reports on Human Rights Practices for 2014" van US Departement of State (stuk 20)
- Publicatie "State of the World's Minorities and Indigenous Peoples 2015 – Somalia" van Minority Rights Group International van 2 juli 2015 (stuk 21)
- Artikel "Somalia: Security in Mogadishu worsening says former Mayor" van 20 februari 2016 van horseedmedia.net (stuk 23)

Het stuk 22 waarnaar wordt verwezen in de inventaris dat betrekking heeft op het Algemeen ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland van december 2014 werd niet gevoegd bij het verzoekschrift. Stuk 22 is de aanstelling van de advocaat door BJB Brussel.

2.1.3. In de nota met opmerkingen gaat de Commissaris-generaal in op de middelen en voegt hij de COI Focus "Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten." van Cedoca van 27 mei 2016 (stuk 1) en de COI Focus "Somalië. Belang van het clansysteem." van Cedoca van 20 september 2013 (stuk 2).

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met volgende documenten:

- Originele documenten van stukken 14 en 15 gevoegd bij het verzoekschrift (stuk 24)
- Briefwisseling over de vertaling van de huwelijksakte (stuk 25)
- Uittreksel van de geboorteakte met beëdigde vertaling (stuk 26)

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoekster aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.3. Bij de motivering van de bestreden beslissing werd rekening gehouden met het profiel van verzoekster, aangezien wordt aangegeven dat zij "zeer elementaire vragen" die van groot belang zijn in Somalië niet of niet correct kon beantwoorden. Het feit dat verzoekster ongeschoold is en haar leven zich hoofdzakelijk afspeelde thuis en op de markt, is geen voldoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende volledige, doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving.

Verzoekster kan niet worden bijgetreden dat zij haar clanlijn voldoende kent, aangezien zij deze weliswaar opsomt van haar eigen naam tot Tumaal, maar daarna, in de volgorde van Tumaal naar haar eigen naam, een andere clanlijn geeft (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 4). Zij minimaliseert het feit dat haar kennis van de 'subclans' van de Boon niet overeenstemt met de landeninformatie in het administratief dossier. Zelfs als niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur en ook de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebrachte citaat van Prof. Abbink wordt gesteld (*"Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend"*). Aldus kan slechts worden vastgesteld dat de eigen clankennis van verzoekster inderdaad een belangrijk element uitmaakt van de identiteit (nota met opmerkingen, stuk 2) en verzoekster op dit punt faalt. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoeksters onbekendheid vastgesteld met haar eigen 'clan' (Boon / Tumaal). Het feit dat verzoekster een zekere affiniteit heeft met een aantal clannamen en deze kennis in het verzoekschrift tracht te presenteren in een logisch geheel, wordt echter ondermijnd door de vaststelling dat verzoekster uitdrukkelijk verklaarde dat Garre een subclan is van Digil (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8) en zij thans stelt met verwijzing naar objectieve informatie dat het omgekeerd is. Aldus wordt op ernstige wijze de band van verzoekster met Somalië aangetast. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat iedere asielaanvraag op de individuele merites wordt beoordeeld. Verzoekster houdt ten onrechte voor dat Yihir en Yirer hetzelfde zou zijn (Landeninformatie, stuk 9, nrs. 1 en 2) en betwist niet dat zij de Madhiban niet kent als subgroep onder Boon. Niet alleen heeft verzoekster eerst verklaard dat Boon geen dan wel een familieclan is, zij stelt ook dat zij zelf geen Boon is, maar Tumaal, terwijl zij zich bij aanvang van de asielprocedure "*Boon*" opgaf als haar clan (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7; CGVS-vragenlijst, stuk 10, p. 4). Waar verzoekster volhardt in haar verklaringen over de bijzonderheden van de Tumaal en haar problemen van discriminatie en sociale uitsluiting, treedt de Raad de Commissaris-generaal bij dat deze verklaringen slechts een algemeen beeld geven en dat deze vaag en niet doorleefd blijven. Bijgevolg is de door verzoekster bijgebrachte algemene informatie niet voldoende om aannemelijk te maken dat zij zelf concrete problemen heeft omdat zij als vrouw zou behoren tot een minderheidsclan, nu zij op dit laatste punt in gebreke blijft dit persoonlijk toe te lichten.

Verzoekster gaat niet concreet in op de motivering dat zij op de open vraag die haar gesteld wordt om al wat zij weet over Qoryooley te vertellen ontwijkende antwoorden formuleert, waarna zij een zeer algemene kennis aannemelijk maakt over de akkers en hoofdwijken. Verzoekster overtuigt de Raad evenmin dat zij in Qoryooley heeft gewoond wanneer zij niet spontaan kan vertellen over de plaats waar zij haar hele leven zou hebben verbleven. Wanneer verzoekster dan geconfronteerd wordt met de foto's van een van de oudste sluizen op de rivier, die in 2009 werd gerepareerd en opnieuw in gebruik werd genomen (Landeninformatie, stuk 9, nr. 6), ontwijkt zij met haar antwoorden opnieuw de vragen, geeft geen eensluidend antwoord of zij die sluis ooit zelf heeft gezien en beperkt zich tot vage opmerkingen over bruggen en sluizen en dat de foto's overal kunnen genomen zijn. Zij besluit dat zij in Qoryooley twee bruggen kent en herinnert zich niet dat de sluis ooit werd hersteld, terwijl zij op het ogenblik van de herstelling toch 26 jaar in Qoryooley zou hebben gewoond. In het verzoekschrift geeft verzoekster overigens aan dat zij niet zo heel vaak naar deze plaats is geweest, die op ongeveer een kwartier wandelen van haar huis was, zodat haar verklaringen in het CGVS-interview haar geloofwaardigheid verder aantasten. Een opsomming van een beperkte en algemene kennis van haar regio van herkomst doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Bovendien kan verzoekster evenmin worden bijgetreden dat haar onbekendheid met de wijk Kuuley Gaalle te wijten zou zijn aan een misverstand of een foutieve uitspraak en dat zij deze wijk zeker had gekend indien werd gepreciseerd dat het om een wijk ging. Uit het CGVS-interview blijkt immers dat de vraag of verzoekster Kuuley Gaalle kent werd gevolgd door de verduidelijking dat zij een aantal wijken had genoemd en de vraag welke wijken er naast haar wijk liggen, zodat de Raad ook hier de Commissaris-generaal bijtreedt dat verzoekster onbekend is met de wijk dit vlak naast de wijk ligt waar zij haar hele leven zou hebben gewoond (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15). Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeksters elementaire kennis in die mate lacunair is en geenszins doorleefd dat zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Qoryooley waar zij haar hele leven zou hebben gewoond. Een bespreking van de motieven over de uiteenlopende verklaringen over de grote weg die door de stad loopt en over de van de omliggende steden en dorpen en hun situering ten opzichte van Qoryooley, dringt zich dan ook niet op.

Wat de kennis over de politieke en sociale omstandigheden in Qoryooley betreft, slaagt verzoekster er niet in om te weerleggen dat haar kennis vaag of tegenstrijdig is met de landeninformatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 11, nrs. 7-9). De Commissaris-generaal wordt bijgetreden dat het feit dat zij in eerste instantie geen idee had over hoe lang de overheid al aan de macht was in Qoryooley terwijl zij nadien opeens specifieke jaartallen vermeld, wel degelijk opmerkelijk is en dit ingestudeerd overkomt. De stukken met objectieve en algemene informatie die verzoekster aan haar verzoekschrift toevoegt, zijn algemene informatie waarmee zij wil aantonen dat zij wel degelijk bepaalde informatie kon geven doch wijzigen niets aan de motivering over haar gebrekkige kennis over de politieke en sociale omstandigheden in Qoryooley. Rekening houdende met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden, en met het specifieke profiel van verzoekster, heeft zij een onvoldoende en geenszins doorleefde kennis van de machthebbers in de regio van waar zij afkomstig is.

Ook de vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande verzoeksters persoonlijke situatie en haar vluchtrelaas doen verder afbreuk aan haar algemene geloofwaardigheid: *“Tenslotte verandert het feit dat u op enkele algemene vragen (vaag) over Somalië kan antwoorden, niets aan bovenstaande bevindingen (CGVS gehoorverslag, p 25-25). Daarbij dragen enkele tegenstrijdige verklaringen over uw persoonlijke situatie en uw vluchtrelaas niet bij tot uw algemene geloofwaardigheid (CGVS gehoorverslag, p 12 en 22-23).*

Zo werd u met betrekking tot uw huwelijk tweemaal gevraagd wanneer u getrouwd was: tweemaal antwoordt u in het jaar 2000, terwijl u op de Dienst Vreemdelingenzaken zei dat het in 2012 was (CGVS gehoorverslag p 12 en vragenlijst van het Commissariaat bij de Dienst Vreemdelingenzaken). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u dat u in fout was, dat het inderdaad 2012 is. Nadien geeft u opnieuw een verkeerde datum, die u snel aanpast (CGVS gehoorverslag p 13).

Iets verder in het gehoor, in uw vluchtrelaas, zegt u dat u bent ontvoerd door Al Shabaab omdat uw echtgenoot ervan werd verdacht voor de overheid te werken. Als u wordt gevraagd waarom Al Shabaab hem daarvan verdacht, antwoordt u dat “Al Shabaab het wel kan”, “ze doen wat ze ook maar willen” (CGVS gehoorverslag p 23). Daarnaast zijn uw verklaringen over wat er zowel met hem als met u zou zijn gebeurd, noch doorleefd noch gedetailleerd, en op meerdere vlakken tegenstrijdig met wat u op de Dienst Vreemdelingenzaken hebt gezegd (CGVS gehoorverslag p 21-24 en vragenlijst van het Commissariaat bij de Dienst Vreemdelingenzaken).” Deze motivering, die verzoekster overigens ongemoeid laat, is pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt overgenomen.

Wat de door verzoekster neergelegde certificaten van geboorte en van identiteitsbevestiging en het huwelijkscertificaat betreft (verzoekschrift, stukken 15 en 16; aanvullende nota, stukken 24-26), sluit de Raad zich aan bij de opmerkingen van de Commissaris-generaal dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits-)documenten. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Aldus bieden de door verzoekster neergelegde documenten, naar de inhoud toe, niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn (nota met opmerkingen, stuk 1). Overigens merkt de Raad op dat de certificaten werden uitgegeven op 8 mei 2016 te Mogadishu, terwijl verzoekster in België was en reeds kennis had van de bestreden beslissing, zodat deze een duidelijk gesolliciteerd karakter hebben. Bovendien stoken verzoeksters verklaringen (CGVS-vragenlijst, stuk 10, p. 6) dat zij religieus gehuwd is niet met de inhoud van het huwelijkscertificaat dat spreekt over een wettelijk huwelijk. De Raad benadrukt dat documenten een ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben in het kader van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van (oud) artikel 57/7bis, waarvan de bepalingen in artikel 48/7 van de vreemdelingenwet zijn ondergebracht (BS 22 augustus 2013), is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde problemen, zodat zij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, verzoeksters voorgehouden nationaliteit en herkomst worden niet aannemelijk geacht, zodat de door haar beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen vervolging die zich in Somalië zouden hebben voorgedaan als ongeloofwaardig van de hand worden gewezen. *In casu* kan er bijgevolg geen sprake zijn van een omkering van de bewijslast.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, zijn niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Somalië. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Wat de subsidiaire bescherming betreft kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië of waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoon, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.5. Verzoekster kan bovendien niet ernstig menen dat het weigeren van het verlenen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus omdat zij haar nationaliteit niet aannemelijk maakt, een schending uitmaakt van de door haar aangehaalde bepalingen enkel omdat zij haar beweerdelijke Somalische nationaliteit en herkomst herhaalt en volhoudt. Het is aan verzoekster om haar nationaliteit aannemelijk te maken nu op haar de plicht rust haar werkelijke herkomst te verklaren.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoekster bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat zij mogelijk zou lopen. Aangezien verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke herkomst en nationaliteit, maakt zij een nood aan internationale bescherming niet aannemelijk.

2.6. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP